

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwanipratidhwani@gmail.com

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୧୯ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୫ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ୩୫-୩୬-୩୭-୩୮ ■ Baleswar ■ SUNDAY 19 JANUARY 2025
Vol.No. 36 ■ No.18 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ N.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ପୂଜା ସମ୍ପାଦନା...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

କାହା ଗୁଳିରେ ହୋଇଛି ନବ ଦାସଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ?

ରହସ୍ୟ ରଢ଼େଇଲା ଫୋରେନସିକ୍ ରିପୋର୍ଟର ଖୁଲାସା

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ୧୮/୧ (ନି.ପ୍ର): ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ ହତ୍ୟା ଘଟଣାକୁ ୨ ବର୍ଷ ପୂର୍ବକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ, ମାମଲାରେ ନୂଆ ମୋଡ଼ ଆଣିଛି ଫୋରେନସିକ୍ ରିପୋର୍ଟ । ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ନବଙ୍କ ଚକ୍ର ଗାଡ଼ିରେ ରହିଛି ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚଟି ଗନ୍ଧକ ଯେଉଁଥିରେ ଦେହରେ ଖୁଲି ଗୁଳି ଫୁଟିଥିଲା, ନା ଆଉ କିଏ ବି ଚଳାଇଥିଲା ଗୁଳି ? ପ୍ରକୃତରେ କାହା ଗୁଳିରେ ଯାଇଥିଲା ନବ ଦାସଙ୍କ କାବନ ? ଏହାକୁ ନେଇ ବଡ଼ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଥିଲା । ନବ ଦାସ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ନୂଆ ସଂଘର୍ଷକୁ ପୁଣି ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ସେଇ ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ମନ୍ତ୍ରୀ ହତ୍ୟା ମାମଲା । କେବଳ କଣ ସେଦିନ ଗୁଳି ଫୁଟାଇଥିଲା ଗୋପାଳ ଦାସ ? ନା ଆଉ କାହା ବନ୍ଧୁକକୁ ବି ଫୁଟିଥିଲା ରହସ୍ୟମୟ ଗୁଳି ? ୨୦୨୩ ଜାନୁଆରୀ ୨୯ରେ ପାଇଲଟ ଗାଡ଼ିରେ ଆଗେ ଆଗେ ନବ ଦାସଙ୍କ ଧଳା ଇନୋଭା କ୍ଲିଷ୍ଟା... ଆଉ ତା ପଛକୁ ସେଇ ଏକା ମତେଇଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଧଳା

ଇନୋଭା କ୍ଲିଷ୍ଟା- ଯେଉଁଥିରେ ଗୁଳିମାଡ଼ ଚିହ୍ନକୁ ନେଇ ସୂଚ୍ୟ ହୋଇଛି ସଂଘର୍ଷ । ସେଇ ଫରେନସିକ୍ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭେଇଥିବା ବିପୋର୍ଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି- ଫେବୃଆରୀ ୨ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଳିକାଣ୍ଡର ୪ ଦିନ ପରେ ବଡ଼ମାଳ ଥାନା ପରିସରରେ ଥିବା ଗାଡ଼ିକୁ ଚଳୁଥିବା ଯାତ୍ରୀ ଗାଡ଼ିରେ ଗୁଳି ଫୁଟିଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ଗାଡ଼ି ନମ୍ବର ଡିଏ ୫୫୭ ୦୧୮୩ । ଆଉ ହୁଏତ ସେଇ ଗୁଳି ଚିହ୍ନ, ଯାହା କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଫରେନସିକ୍ ରିପୋର୍ଟରେ । ତେବେ କିଏ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଗାଡ଼ିକୁ ଫାରିଥିଲା ଗୁଳି ? କାହିଁକି ନବ ଦାସଙ୍କ ପିଏସଏ ଥିବା ଏହି ଗାଡ଼ିକୁ ହୋଇଥିଲା ଫାୟାର ? ପଛ ଗାଡ଼ିରେ ନବ ଦାସ ଥିବା ଆଶଙ୍କା କରି ହୋଇଥିଲା କି ଗୁଳି ? ଫରେନସିକ୍ ରିପୋର୍ଟ କହୁଛି, ଏଥିରେ ୫ଟି ଗନ୍ଧକ ଯେଉଁ ଦାସ ଗୁଳିର କଣା ଚିହ୍ନ ରହିଛି । ପ୍ରଥମଟି ପଛ ତୋର ବାହାରେ ଏବଂ ପଞ୍ଚମଟି ପଛ ସିଟ୍ ପୁଷ୍ଟିକ୍ ସରଫେସରେ ରହିଛି । ୫ଟି ଯାକ ଛିଦ୍ର ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ରୋଡ଼ରେ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ପଞ୍ଚମ ଛିଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ଅଛି ୨୮.୪ ସେଣ୍ଟିମିଟର । ଗାଡ଼ିରୁ ଏକ ଫୁଟା ଗୁଳି ମିଳିଥିଲା ବି ଖୋଜା ମିଳିନଥିବା ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଓକିଲ କହିଛନ୍ତି । ସେପଟେ ବ୍ରାଉନଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି- ଗିରଫ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୋପାଳ ଦାସ ବନ୍ଧୁକର ୬ଟି ଗୁଳିକୁ ଗାଡ଼ି ଗୁଳି ବ୍ୟବହାର ହୋଇନଥିଲା । ଗୋଟିଏ ନବଙ୍କ ଛାତିରେ ବାଜିଥିଲା, ଗୋଟିକୁ ସେ କ୍ଲୀଭ୍ ଫାୟାର କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଫୁଟିନଥିଲା । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗାଡ଼ିର ବାମପଟେ ଗୁଳି ଛିଏ ମାରିଥିଲା, >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ଗାଡ଼ିର ଇନ୍ସୁରାନ୍ସ ନଥିଲେ ଧରିବ ଟୋଲଗେଟ୍ : ଯିବ ଇ-ଚାଲାଣ, ପହିଲାକୁ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧(ନି.ପ୍ର) : ଏଣିକି ବୈଧ ଦସ୍ତାବିଜ ନଥାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମୋଟର ଯାନ ଚଳାଇବା ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବ । ଯଦି ମୋଟରଯାନର ବୈଧ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସ, ପଲ୍ୟୁସନ୍ ଓ ଫିଟନେସ୍ ନଥିବ ତାହା ଇ-ଚାଲାଣ ଆପ୍ଲିକେସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ସହଜରେ ଚିହ୍ନଟ ହେବ । ଏହାସହିତ ଗାଡ଼ି ମାଲିକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଇ-ଚାଲାଣ ମଧ୍ୟ ଜାରି ହେବ । ଆସନ୍ତା ଫେବୃଆରୀ ପହିଲାକୁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସ (ବାମା) ନଥିବା ଗାଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ଇ-ଚାଲାଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଇ-ଚାଲାଣ ପଠାଇବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ପ୍ରାଧିକାରଣ ଗତ ୨୦୨୨ ମସିହାକୁ ଇ-ଚାଲାଣ ଆପ୍ଲିକେସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଟୋଲଗେଟ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ମୋଟର

୫ ଦିନ ପାଇଁ ଶାନ୍ତରେ ଥିବ ଚୁଲନ୍ଦ ସିଟି: ଚାପମାତ୍ରା ୧୧ରୁ ୧୩ ଡିଗ୍ରି ହେବା ସମ୍ଭାବନା

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧ (ନି.ପ୍ର): ଆସନ୍ତା ୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୁଲନ୍ଦ ସିଟି କଟକ ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ରାତିର ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ୧୧ ରୁ ୧୩ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ବୋଲି ଆଇଏମଡି ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଛି । ଗତ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରମୁଖ ସହର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ କଟକର ରାତିର ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ଯଥାକ୍ରମେ ୧୨.୩ ଡିଗ୍ରି ଏବଂ ୧୨.୪ ଡିଗ୍ରି ଖସି ଆସିଛି । ଆସନ୍ତା କିଛି ଦିନ ଧରି ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଦୂର ସହରରେ କାରି ରହିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲାର କି. ଉଦୟଗିରିରେ ରାତିର ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ୬ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ପୁଲବାଣୀ ଏବଂ ଡାରିଙ୍ଗବାଡ଼ିର ରାତିର ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ଯଥାକ୍ରମେ ୮.୫ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ଏବଂ ୯ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ରହିଛି । କୋରାପୁଟରେ ଘନ କୁହୁଡ଼ି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ।

କିଏ ହେବ ରାଜ୍ୟ ବିଜେପି ସଭାପତି ?

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧(ନି.ପ୍ର) : ରାଜ୍ୟ ବିଜେପି ମୁଖ୍ୟା ଚନ୍ଦନକୁ ନେଇ ବହୁଳ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଛି । ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଅଳ୍ପ ଛିଣ୍ଡୁ ନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ବିଜେପି ଶିବିରରେ ବହୁଳ ଚର୍ଚ୍ଚା । ଶାସକ ଦଳ ବିଜେପିର ସଭାପତି ବଦଳିବେ, ନା ପୁଣି ଥରେ ମନମୋହନ ସାମଲ ଭାବେ ସମାଲିକେ ତାକୁ ନେଇ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ହେଲା ଲାଗି ରହିଛି ସଂଘର୍ଷ । ଗତ କିଛି ଦିନ ହେଲା ବିଲ୍ଲୁରୁ ବିଜୁରୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ତେରା ପକାଇବା ସହ ନିଜ ପସନ୍ଦର ନେତାଙ୍କ ପାଇଁ

ଲବି କରୁଥିବା ବେଳେ ଆଜି ମନମୋହନ ସାମଲ ମଧ୍ୟ ବିଲ୍ଲୁରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଫେରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ରାଜନୈତିକ କ୍ରିଡ଼ାରେ ରାଜ୍ୟ

ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ବିମୋହିତ ସିଙ୍ଗାପୁର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧(ନି.ପ୍ର) : ଓଡ଼ିଶାରେ ସିଙ୍ଗାପୁର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅର୍ପଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆଜି ସେ ଓ ତାଙ୍କ ଡେଲିଗେସନ୍ ଚିମ୍ପ ପୁରୀର ଶିଙ୍ଗାପୁର ଭାବେ ପରିଚିତ ରଘୁରାଜପୁର ଓ କୋଣାର୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର କଳା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଅତି ପାଖକୁ ଦେଖି ବିମୋହିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଶିଙ୍ଗାପୁର ରଘୁରାଜପୁରର ଶିଙ୍ଗାପୁର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ସହିତ ପତ୍ତଚିତ୍ର ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ତ୍ରୟୋଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ତଥା ପୂର୍ବ ଭାରତର ଏକ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱ-ସ୍ତରୀୟ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବମୟ

ପ୍ରାଚୀନ ସମୃଦ୍ଧ ଇତିହାସର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ହେଉଛି କୋଣାର୍କ ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର । ଏହାର ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ଥିବା ବାରସହ ବଡ଼େଇକି ନିହାଣ ମୁନର ନିଖୁଣ କାର୍ତ୍ତିରାଜିକୁ ଦେଖିବା ସହ ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ହାତୀମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଆମ ପ୍ରାଚୀନ ନୌବାଣିଜ୍ୟ ବା ବୈଦେଶିକ ସମ୍ପର୍କର ଗାଥା ବଖାଣୁଥିବା ଆଫ୍ରିକୀୟ ଓ ଭାରତୀୟ ମଧ୍ୟରେ ଜିରାଫ ଓ ହାତୀ ଉପହାର ପ୍ରଦାନର ମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ତାଙ୍କ ସହକର୍ମୀମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆଉଷ୍ଟ୍ରିଆର ବାଣ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିବା >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ନବମ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଠାବ: ସୁଡ଼ଙ୍ଗରେ ବୋମା ଓ ବନ୍ଧୁକ ତିଆରି କାରଖାନା

ମାଲକାନଗିରି, ୧୮/୧ (ନି.ପ୍ର): ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲା ସାମାଜିକ ଛତିଶଗଡ଼ର ବିକାସ, ସୁକମା ଏବଂ ଡେଲେକାମା ସାମାଜିକ ଗତ ଦୁଇ ଦିନ ତଳେ ହୋଇଥିବା ବଡ଼ ଧରଣର ଅପରେସନରେ ୧୨ ଜଣ ନବମ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁକ ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ୫ ଜଣ ମହିଳା ନବମ

ଥିବାବେଳେ ୭ ଜଣ କ୍ୟାଡର ନବମ ସୁଡ଼ଙ୍ଗର ବନ୍ଧୁକ ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ବିକାସ ଲିଲ୍ଲା ସାମାଜିକ ରହିଥିବା ବୁନରେଇ ଏବଂ ତଳପେଟୁ ନଦୀ ମଧ୍ୟରେ ଯବାନ ସର୍ବ ଅପରେସନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଏକ ବିଶାଳ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଠାବ କରିଛନ୍ତି । >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

୪ ଲକ୍ଷ ଆୟକର ଦାତା ନେଉଥିଲେ ରାସନ: ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ସରକାର

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧(ନି.ପ୍ର) : ରାଜ୍ୟରେ ୪ ଲକ୍ଷ ଆୟକର ଦାତା ନେଉଥିଲେ ରାସନ । ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ରିପୋର୍ଟ ଆସିଲେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯିବ । ଆଜି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଏଭଳି ଦାବିକାରୀଙ୍କର ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ପାତ୍ର । ସେ କହିଛନ୍ତି, ୪ ଲକ୍ଷ ଆୟକର ଦାତା ରାସନ ନେଉଥିବା ତଥ୍ୟ ଆସିଛି । ଫିଲ୍ଡ ଭେରିଫିକେସନ୍ କଳା ପରେ ସତ ଜଣାପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ ଆୟକର ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ରାସନ କାର୍ଡ ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିବ,

ଦାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଡ ବିଆଯିବ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ଇ-କେଏଲସି ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁମାନେ ଇ-କେଏଲସି ସରି ନାହିଁ, ଜିଲ୍ଲା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ରୁଚି ଶେଷ କରି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ୩୧ ଜାନୁଆରୀ ପୂର୍ବ ସାରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାର୍ଜେଟ ଦିଆଯାଇଛି, ଏହା ଭିତରେ ସରିଯିବା ପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ କେତେ ଭୂତ ରାସନକାର୍ଡଧାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଯୋଗ୍ୟ ହିତାଧିକାରୀ ଜଣେ ବି କଟିବେ ନାହିଁ । >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

୨୦୩୬ ସୁଦ୍ଧା ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ହେବ: ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

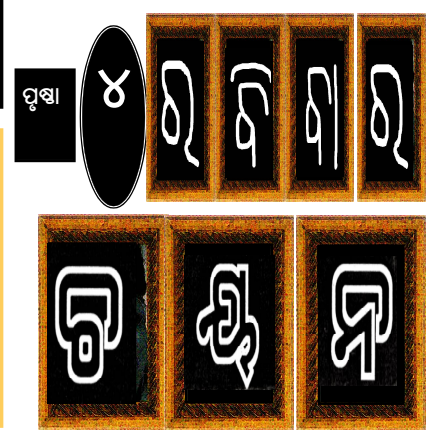
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୧ (ନି.ପ୍ର): ବିଜ୍ଞାପନ ସରକାରଙ୍କ ସହ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ୮ଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏମଏସ୍ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବେଶ ହେବା ସହ ସହଯୋଗୀ ଯୋଜନା, ବନ୍ଦର ପରିଚାଳନା, ଲଜିଷ୍ଟିକ୍ସ, ସବୁଜ ଶକ୍ତି ଓ ବନ୍ଧୁତା ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଧିକ ସହଯୋଗୀ ସମାବଦନା ସୂଚି ହେବ । ରାଜ୍ୟରେ ୫ ହଜାର କୋଟିର ନିବେଶ ହେବାର ଆଶା ରହିଛି । ଲୋକସେବା ଭବନରେ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶାର

୧୬୧ ଦିନ ପରେ କୋଲକାତା 'ନିର୍ଭୟା'ଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ: ସଞ୍ଜୟ ରାୟ ଆର.ଜି କର ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ

କୋଲକାତାର ଆରଜି କର ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଜଣେ ଟ୍ରେନିଡାକ୍ଟରଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟର୍ମ ଓ ହତ୍ୟା ଘଟଣାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଞ୍ଜୟ ରାୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ସିଆଇଏସର ଅଧିକାରୀ ଶିଳ୍ପୀ ଓ ଦୌରାକରଙ୍କ କୋର୍ଟ ଚାକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା ସେମାନଙ୍କର ଚାର ଦଣ୍ଡ ଶୁଣାଣି କରିବେ କୋର୍ଟ । କୋର୍ଟଙ୍କ ଏହି ରାୟ ଆସିବା ବେଳେ ମୃତ ଟ୍ରେନିଡାକ୍ଟରଙ୍କ ବାପା ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ କାହିଁ ଥିଲେ ଓ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ଆମ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିବାକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ କୋର୍ଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ସଞ୍ଜୟ ରାୟ ନିଜକୁ ନିର୍ଦୋଷ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ମୋ ବେକରେ ସବୁବେଳେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷର ଏକ ମାଳ ପିନ୍ଧି । ଯଦି ମୁଁ ଅପରାଧ କରିଥିଲି, ତା'ହେଲେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୋର ସେହି ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଳ ଛଣି ପଡ଼ିଥିବା କଥା ମୁଁ ଏହି ଅପରାଧ କରି ନାହିଁ । ମୋତେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଫସାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଛଡ଼ାଗଲା ବୋଲି ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ଜଳ

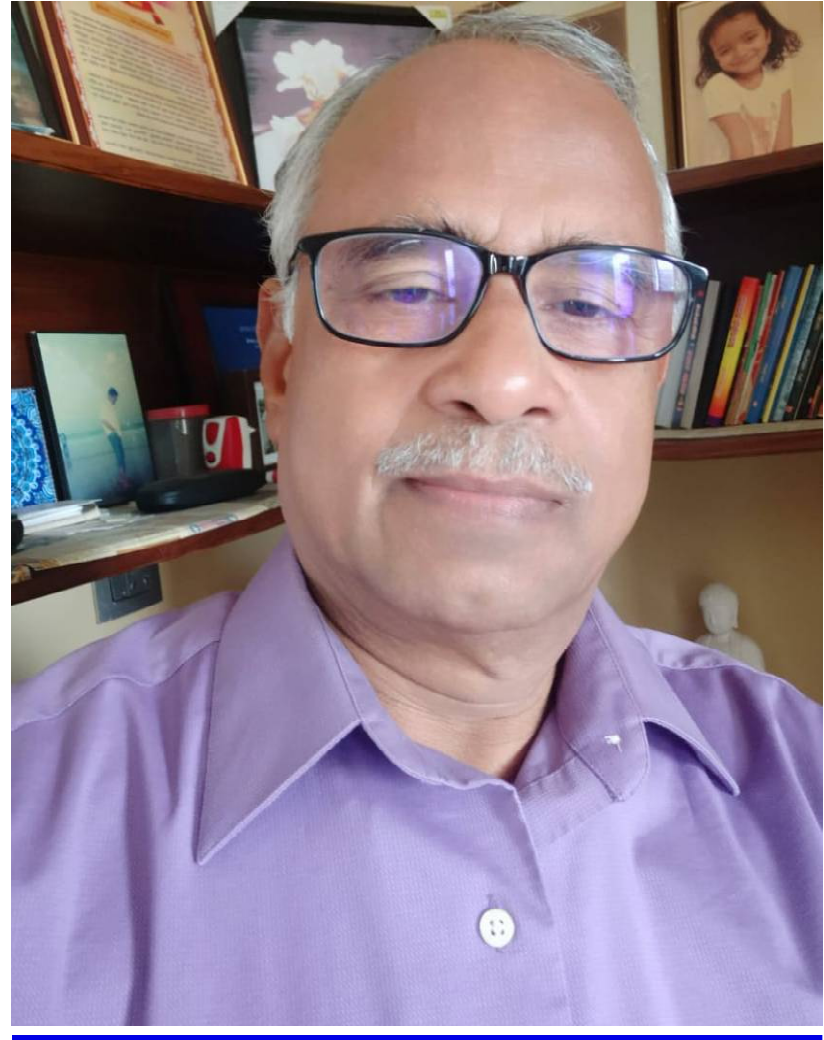

କହିଥିଲେ ଯେ କୋର୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ଦୁମ୍ଭ ଶୁଣିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହାକିମଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସଞ୍ଜୟ ରାୟ ନାଁରେ ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାୟ ସଂହିତାର ଧାରା ୬୪ (ଦୁଷ୍ଟର୍ମ), ଧାରା ୬୬ >>>ପୃଷ୍ଠା ୭

ସାହିତ୍ୟିକ ଲାଗି ତା'ର ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ଆତ୍ମସଂତୋଷରୁ ବଳି ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ଆଉ ନାହିଁ: ଡ.ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଗୋଟେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଶୀଳ ଉଦ୍ଧାରଣ । ବାସ୍ତବବାଦୀ ଭାବନା ଓ ଉପସ୍ଥାପନା ଭିତରେ ରୁଚିମତ୍ତ ତାଙ୍କର ଲେଖକାୟସତ୍ତା । ପ୍ରଜ୍ଞା, ପ୍ରତିଭା ଓ ମାନବବାଦର ଅନବଦ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ତିଆରି କରିସାରିଛନ୍ତି ଯେଉଁ ପରିଚୟର ବଳୟ, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଏ ଜଣେ ଅନନ୍ୟ ସୂଜନଶୀଳ ମଣିଷ ଭାବରେ । କେବଳ କବିତା, ଗଳ୍ପ କି ଉପନ୍ୟାସ ନୁହେଁ, ବହୁ ମନନଶୀଳ ପ୍ରବନ୍ଧ, ସମାଲୋଚନା, ଭ୍ରମଣକାହାଣୀ ଲେଖି ଓ ବହୁ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଗ୍ରନ୍ଥ ସମ୍ପାଦିତ କରି ସେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିସାରିଛନ୍ତି ନିଜର ପାରଦର୍ଶିତା । ତାଙ୍କ ସହ ଏଥରର ଆଳାପ...

ପ୍ରେରଣାରେ କବିତା ଲେଖାର ଏକ ଅବ୍ୟାହତ ଧାରା ବଳବତ୍ତର ରହେ । ଶିଶୁସାହିତ୍ୟ ଓ ଆଧୁନିକ କବିତା ହାତ ଧରାଧରି ହୋଇ ଚାଲିଛି । କିଛି କାଳ ପରେ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରବାହ ଅଟକିଯାଏ ।

■ ଆପଣଙ୍କ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ କେଉଁ ଲିପି ? ସାହିତ୍ୟର ଆଦ୍ୟଗୁରୁ ଭାବେ ଆପଣ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ?
■ ବାପା ହରେକୃଷ୍ଣ ମହାନ୍ତି ଥିଲେ ଆଜୀବନ ଆତ୍ମପ୍ରଚାର ବିମୁଖ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଲେଖକ । ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ସୃଷ୍ଟି । ଏକ କୈବଳିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ତଥା ପ୍ରେରଣାର ଦୁର୍ବତ ତାହାହିଁ ହୋଇଥିବ ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଉଷ୍ଣ । ପ୍ରଥମ କବିତା ଲେଖା କଥା ଯେଉଁ କହୁଥିଲି, ତା'ର ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ୧୯୭୦ ମସିହାରେ, ପୁରୀରେ, ମେଟ୍ରିକ୍ ପରୀକ୍ଷା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାପଦକ ଲାଗି ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଅପେକ୍ଷାମାନ ଅବସରରେ ଥରେ ଘଟଣା କ୍ରମେ କବି ସଚ୍ଚି ରାଉତରାୟଙ୍କ 'ପାଠୁଲିପି' କବିତା ବହି ମୋ' ହାତରେ ପଡ଼ିଲା । କବିତା ଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ବା କଥା, ଭାଷା, ଶୈଳୀ, ଛନ୍ଦ ଓ ସାମଗ୍ରିକ ଅଳଙ୍କାରଣ ତଥା ପରିବେଷଣ ଭାଗରେ ମୁଁ ଏଭଳି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପଡ଼ିଲି ଯେ ସଚ୍ଚି ରାଉତରାୟ ସେଇଠୁ ପାଳିତ ଯାଆନ୍ତି ମୋ ଲାଗି 'ମାଟିର ଡ୍ରୋଣ' ଏବଂ 'ପାଠୁଲିପି' ମୋ' ଆଦ୍ୟ କାବ୍ୟକାବନର 'ଗୀତା' । ସେଇଭାବେ ପରସ୍ପରକୁ ନିଜ କବିତା ପଢ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲୁ ଏକ ରୋମାଂଚକର ପରିବେଶରେ । ସେତେବେଳେ ନୁହେଁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଡ଼ି ଡି.ଏନ୍. ସାହୁଙ୍କୁ ନେଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥାଉ । ରାତିରେ ପାଠପଢ଼ା ଓ ରାତ୍ରିଭୋଜନ ସାରି ରାତି ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ନଅଟା ବେଳକୁ ମନୋକ ଆମର ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଲା । ସେହି ମୁଁ ତାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଦୁହେଁ ଯାଇ ଅଳ୍ପ ସୁରରେ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚ ବାରମ୍ବାର ବସୁ । ଶ୍ରେଣୀ ଲାଭରେ କୁଣ୍ଡିତ କ୍ଷଣ ଆଲୁଅରେ ସ୍ଥାନଟି ଥାଏ ଅର୍ଥାଧିକ ଭାବେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ । ସେହି ଗଭୀରହୃଦୟ କୁଳକାଳି ଖେଳୁଥିବା ଧାରେ ଆଲୁଅର ସାହାରାରେ ପରସ୍ପରକୁ ନିଜ କବିତା ପଢ଼ି ଶୁଣାଉ । ସେତେବେଳେ ଛୋଟିଆ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଡ଼ି ସହର ରାତି ୧୦ଟା ବେଳକୁ ନିଘୋଡ଼ି ନିକରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ରାତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଭେଦ ଭାବି ଆସୁଥାଏ ପଠାବର ହୁଟ୍ ହୁଟ୍ ଶବ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ରାତ୍ରିର ପକ୍ଷୀର କୁହାଟ । ତାହାହିଁ ଥିଲା ଅନୁଭବର ମନୋରମ ଶ୍ରେଣୀ । ପରେପରେ ମାନବଜାତି (ପ୍ରକାଶ)ର କହୁନା ଭାବ ଶ୍ରୀ ନୃସିଂହ ଚରଣ ସାହୁଙ୍କ

■ ଅନ୍ଧରେ ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଜନ୍ମ ତାରିଖ: ୧୭.୭.୧୯୫୬
ନିଜଗ୍ରାମ: ବାଳକାଟି, ଜି- ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ପିତା: ଏହରେକୃଷ୍ଣ ମହାନ୍ତି
ମାତା: ଏଭାନୁମତୀ ମହାନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଠିକଣା:
୩-ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ନଗର, ଗଡ଼ମହାବୀର ରୋଡ଼,
ଗ୍ୟାରେଜ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
ମୋ: ୯୪୩୭୩୫୭୦୫୦

ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ-
କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥ:
୧- ନିର୍ବାସନରୁ ଶବ୍ଦ
୨- ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର ପରିଧି
୩- ପ୍ରିୟସଖା
୪- ଛାଇ ସହ କୁଚକାଳି
୫- ପାଦେ ପାଦେ ଯୁଦ୍ଧ
୬- କାହାର ମନେ ନଥିବ
୭- ଅଜ୍ଞ ଯାହା ବାକି
୮- ମୁଠାଏ ସ୍ୱର୍ଗ
୯- ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିତା
ଗଳ୍ପ ଗ୍ରନ୍ଥ:
୧- ଅରଣ୍ୟ ଅଧିବାସ
୨- ଲୋହିତ ଦୈରାଗ୍ୟ

ଉପନ୍ୟାସ:
୧- ଅଧାର ଆରପାଖେ
୨- ଆମେରିକା ଆଉଥରେ

ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ:
୧- ସେ ଦେଶ
୨- ଆମେରିକା ଆଉଥରେ

ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସମାଲୋଚନା:
୧- ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇତିହାସ: ଆଦ୍ୟପ୍ରସାସ
୨- ଗାଁଧାତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାର ଉଷ୍ଣ
୩- ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦୃଷ୍ଟକୋଣ
୪- ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ
୫- ପଲ୍ଲୀକବି ସୃଷ୍ଟି ପରିଧି
୬- ସମକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ
୭- ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ
୮- ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକଙ୍କୁ
୯- ମଣିଷର ମହାକବି
୧୦- ମଣିଷର ମହାକବି ସଚ୍ଚିରାଉତରାୟ

ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇନଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୁଏ । ଏ ବାବଦରେ କଣ କହିବେ ?

■ ସ୍ୱାଧୀନ ମନେ ନହେଲେ ବି ସତ୍ୟ କଥାଟି ହେଲା ଯେ ସାହିତ୍ୟରେ କବିତାର ପରିମାଣରେ ଅଭିଯୋଗ ସହ ଏହାର ଗୁଣାତ୍ମକ ଅଭିଯୋଗ ତାଳ ଦେଇ ପାରି ନାହିଁ । କବିତା ସୃଷ୍ଟି ଶବ୍ଦରେ ଗଢ଼ି ହେଉଥିବା ସାହିତ୍ୟର ଏକ ସହଜସାଧ୍ୟ କଳା ବୋଲି ହୁଏତ ଅନେକଙ୍କ ଧାରଣା । କିନ୍ତୁ ସୃଷ୍ଟି ଶବ୍ଦର ଫୁଲି ନିବେଶରେ କବିତା ଯେ ଏକ ବୃହତ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଏକଥା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ ପରି କବିତା ଏକ କଥନଭିତ୍ତିକ, ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ୍ମକ କଳା ନୁହେଁ । ବର୍ଷନା ନୁହେଁ, ବ୍ୟଂଜନା ହିଁ ଏହାର ଶକ୍ତି । ଆକାର ନୁହେଁ, ଆବେଗ ହିଁ ଏହାର ଆତ୍ମା । ତେଣୁ ଏହାର ପାଠକ ସଂଖ୍ୟା କମ ହେଲେ ତେଣୁ ଚିତ୍ତିତ ହେବାର କାରଣ ନାହିଁ । କବିତାର ପାଠକମାନଙ୍କ କାବ୍ୟରୂପି ଉନ୍ନତ ଓ ପରିପୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ।

■ କୁହାଯାଉଛି ମାତୃଭାଷା ଏବେ ସଂକଟରେ । ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ମାର୍ଗ ସାହିତ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଇ ପାରିବ କି ?
■ ଦେହଶୁଣ ବର୍ଷ ତଳେ ଇଂରେଜ ପ୍ରଶାସକ ଓ ଭାଷାତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଜର୍ଜ ବିମ୍ବେ ଭାରତର କେତୋଟି ଭାଷାର ଆସନ୍ତୁ ବିପଦ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ । ମୋର 'ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ: ଆଦ୍ୟ ପ୍ରସାସ' ପୁସ୍ତକରେ ଏକ ସଂପର୍କରେ ଅବତାରଣା ରହିଛି । ଭାଷାର ସଂକଟ କହିଲେ ଯଦି ଏହାର ଆସନ୍ତୁ ବିଲୁପ୍ତ କୁହାଏ, ତାହେଲେ ଦେହ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷର ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଉନ୍ନତ ଭାଷା, ଯାହା ତାରି କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଭାଷାର ମାତୃତ୍ୱ ଓ ତୃତୀୟ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଏହାର ଏକ ସଂକଟ ନିଶ୍ଚୟ । ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କର ଏକ ବଡ଼ ଭୂମିକା ରହିଛି ।

■ ଭଲ କବିତାର ସଂଖ୍ୟା କଣ ? କବିତାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନେଇ କେତେ ଆଶାବାଦୀ ? କବିତାରେ କାହାର ମାନସିକତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ କି ?
■ ପ୍ରଥମେ ଭଲ କବିତାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଭଲ ଭାବନାଗଣିତ ଥିବା ଜରୁରୀ । ତା'ଛଡ଼ା କାବ୍ୟ-ଭାଷା ତଥା ବ୍ୟଂଜନା ଓ ପ୍ରତୀକ ଚିତ୍ରକଳା ଅଳଙ୍କାରରେ

ମୌଳିକତା ଥିବା ତଥା 'କଳା' ନାମକ କମନାମତା ଥିବା ଲୋଡ଼ା । ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତା ଓ ଭାବ-ପ୍ରବାହ କୃତ୍ରିମତାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରତିଟି ଶବ୍ଦ ବିକଳବିହୀନ ହୋଇଥିବା ଦର୍ଶନ । ସର୍ବୋପରି, କବିର ଭାବ ଓ ବକ୍ତବ୍ୟ ପାଖରେ ପହଂଚିବା ଲାଗି ପାଠକ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଇ ନଥିବା ଦରକାର । କାରଣ କବିତା ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ଲେଖାଯାଉ, ଯଦି କବିର କଥାଟି ଶେଷସୂତା କୁହୁଡ଼ି ଭିତରେ କୁଡ଼ି ରହେ, ତାହେଲେ ସବୁ ଶ୍ରମ ଦୁଆ ! ଅନ୍ଧରେ କହିଲେ ଗୋଟିଏ ଭଲ କବିତା ପାଇଁ ସାମଗ୍ରିକ ସାଂଗଠନିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଲୋଡ଼ା । ଅଭିଧାନରୁ ଆହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱମାନ ଶବ୍ଦ ଓ କୂଳକିମାତ୍ରାବିହୀନ ଅବୋଧ୍ୟ ଚିତ୍ରକଳା ଦ୍ୱାରା କିଛି ପାଠକ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରନ୍ତି । ହେଲେ ଶେଷତଃ ସେମାନଙ୍କ ଅବବୋଧରେ ତାହା କେବଳ ଶୂନ୍ୟସ୍ୱାଦତ୍ୟ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ !

■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପାଠକଙ୍କୁ ନେଇ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ? ପାଠକ ସାହିତ୍ୟ ପାଖରୁ ନା ସାହିତ୍ୟ ପାଠକଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୂରାଉଛି ବୋଲି ଆପଣ ମନେ କରନ୍ତି ? ଏହାର ନିରାକରଣର ଉପାୟ ?
■ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପାଠକଙ୍କୁ ନେଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ବିଶେଷ କାରଣ ମୁଁ ଦେଖୁନି । ତେବେ ସାହିତ୍ୟ ପୂର୍ବ ପାଠକଙ୍କଠାରୁ ଦୂରକୁ ବାଲିଯାଏ, ପାଠକ ତାକୁ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । ତା'ଛଡ଼ା ଯେଉଁଠି ଏବେ ବି ଆମର ୨୫% ଲୋକ ନିରକ୍ଷର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସହ ଲଳିତ କାବ୍ୟ ବଂଚନ୍ତି, ସେହି ସାହିତ୍ୟର ଖାଉଟିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କେତେ ବେଶି ବା ହୋଇପାରିବ ? ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ଓ ବାସର ସମସ୍ୟା ଯେଉଁଠି ଉକ୍ତ, ସେହି ଜନ୍ମ ବି ଖଣ୍ଡେ ଭକ୍ତ ପରି ଦିଶିବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ ।

■ ଲେଖକ କାବନରେ ପୁରସ୍କାରର ଗୁରୁତ୍ୱ କେତେ ? ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କେଉଁ ବାଉଁଟି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ ସାମଗ୍ରିକ ଦାଖଲ କରାହୁ ?
■ ପୁରସ୍କାର ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହେ, ତାହା ପ୍ରାପକକୁ ଖୁସି କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ପରିଣତି ଯେଉଁ ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ତାହା କାହାକୁ ଅଧିକା ନାହିଁ । କହିଲେ କୁଳ କୁଟୁମ୍ବକୁ ଲାଜ । କୁଳରକ୍ଷା କେବଳ କାଳ ହାତରେ । ଅଧିକରେ, ଜଣେ ଲେଖକ ଲାଗି ତାର ସ୍ୱାଭିମାନ ଓ ଆତ୍ମସଂତୋଷରୁ ବଳି ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ଆଉ କିଛି ଅଛି କି ? ବାକି ବାଣୀ କଥା । କେତେ ଆଦର୍ଶ ବାଣୀ ତ ପଦନରେ ଉଡ଼ୁକୁଛି । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଗ୍ରାହକ କିଏ ? - ତେଜନୀର ଉତ୍ତରଣ ହେଉ । କାବ୍ୟବୋଧ ଉତ୍କଳ ହେଉ । ନୈତିକତା, ଆଦର୍ଶ ଓ ସଂବେଦନଶୀଳତା ସଂପ୍ରାପ୍ତିତ ହେଉ । ସାହିତ୍ୟିକର ତପସ୍ୟା ଓ ନିଷ୍ଠା ବିଶୁଦ୍ଧ ହେଉ । ପ୍ରତିକଳ୍ପ ଅଟକ ରହୁ !

ପ୍ରସ୍ତୁତି : ସୈରିକ୍ଷୀ ସାହୁ

■ ସାହିତ୍ୟର ଏତେ ବିଭାଗ ଥାଇ ଆଉ କବିତା କାହିଁକି ? କେମିତି ହୋଇଥିଲା ଆପଣଙ୍କ ସୂଜନର ଆଦ୍ୟସୂରଣ ?

■ ଆଜି ୫୫ ବର୍ଷ ତଳେ ୧୯୭୦ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଥମ କବିତା ଲେଖିଲି ସେତେବେଳେ ସାହିତ୍ୟର କଣ କଣ ବିଭାଗ ଅଛି ତାହା ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ନଥିଲି । ପାଠକ ଭାବରେ ସେତେବେଳେ ମୋର ସବୁଠୁଁ ପ୍ରିୟ ସାହିତ୍ୟ ଥିଲା ଡିଡ଼େକ୍ଟିଭ୍ ଉପନ୍ୟାସ । ମନୋକ ନାଆଁରେ ମୋର ଜଣେ ସାଂଘ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ସାଂଗମାନେ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ହେବା ଦର୍ଶନ; ତେଣୁ ମୋତେ ବି ତା' ଭଳି କବିତା ଲେଖିବାକୁ ହେବ-ଏଭଳି ବିଚାରରୁ ମୋର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ କବିତା ଲେଖା । ଆମେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପରକୁ ନିଜ କବିତା ପଢ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲୁ ଏକ ରୋମାଂଚକର ପରିବେଶରେ । ସେତେବେଳେ ନୁହେଁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଡ଼ି ଡି.ଏନ୍. ସାହୁଙ୍କୁ ନେଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥାଉ । ରାତିରେ ପାଠପଢ଼ା ଓ ରାତ୍ରିଭୋଜନ ସାରି ରାତି ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ନଅଟା ବେଳକୁ ମନୋକ ଆମର ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଲା । ସେହି ମୁଁ ତାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଦୁହେଁ ଯାଇ ଅଳ୍ପ ସୁରରେ ଏକ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚ ବାରମ୍ବାର ବସୁ । ଶ୍ରେଣୀ ଲାଭରେ କୁଣ୍ଡିତ କ୍ଷଣ ଆଲୁଅରେ ସ୍ଥାନଟି ଥାଏ ଅର୍ଥାଧିକ ଭାବେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ । ସେହି ଗଭୀରହୃଦୟ କୁଳକାଳି ଖେଳୁଥିବା ଧାରେ ଆଲୁଅର ସାହାରାରେ ପରସ୍ପରକୁ ନିଜ କବିତା ପଢ଼ି ଶୁଣାଉ । ସେତେବେଳେ ଛୋଟିଆ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଗଡ଼ି ସହର ରାତି ୧୦ଟା ବେଳକୁ ନିଘୋଡ଼ି ନିକରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ରାତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଭେଦ ଭାବି ଆସୁଥାଏ ପଠାବର ହୁଟ୍ ହୁଟ୍ ଶବ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ରାତ୍ରିର ପକ୍ଷୀର କୁହାଟ । ତାହାହିଁ ଥିଲା ଅନୁଭବର ମନୋରମ ଶ୍ରେଣୀ । ପରେପରେ ମାନବଜାତି (ପ୍ରକାଶ)ର କହୁନା ଭାବ ଶ୍ରୀ ନୃସିଂହ ଚରଣ ସାହୁଙ୍କ

■ କେମିତି ଥିଲା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବେଶର ଅନୁଭୂତି ? କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆଦର୍ଶ ନେଇ ଆପଣଙ୍କର ଏ ଯାତ୍ରା ?

■ 'ମାନବଜାତି'ରେ ନିଜ ପ୍ରଥମ କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଦିନ ନିଜକୁ ଛପା ଅକ୍ଷରରେ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଥିଲା ଏକ ରୋମାଂଚିତ

■ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବେ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଏବେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ କବିତା ଲେଖା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପାଠକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସେହି

ସୁଖୀ ପରିବାର : ଦୁଇ ପୁଅ, ବୋହୂ ନାତି, ନାତୁଣୀ ଓ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ କବି ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାନ୍ତି...

ସମ୍ମାନିତ ହେବାର ମହାତ୍ମ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ...

ପ୍ରଥମ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା

ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ମୋ ଝଙ୍କାରୁ ଆମେରିକା...

ଭାଗ-୬

ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା ପରେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ, ମୁମ୍ବାଇରୁ ଆସିଥିବା କୁଡ୍ଡେଟ ଏୟାରଲେନ୍ ଯାତ୍ରୀମାନେ ତେଷ୍ଟ ନମ୍ବର ୩୧ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ । ତେଷ୍ଟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେଠାରେ ବସିଥିବା ଯୁବତୀ ଜଣକ ଆମକୁ କହିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ପ୍ଲାଇଟ ଡିଲେ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ରହିବା ପାଇଁ କୁଡ୍ଡେଟ ଏୟାରଲେନ୍ ତରଫରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ହୋଟେଲକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ ।

ନିଜର ପ୍ଲାଇଟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରତ ପୃଥକ୍‌ବାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଯାତ୍ରୀ । ସତରେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ବିବିଧତା ସତେ । ରଙ୍ଗ, ରୂପ, ପୋଷାକ ପରିଚ୍ଛଦ, ଆଦର୍ଶକାଳଦା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏକ ବିଚିତ୍ର ମାନସିକତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲି । କଣ କରିବି କିଛି ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରି ପାରୁନଥିଲି । କେଲୁବେଳ ହତାଶା ଓ ଆଶଙ୍କା ମୋତେ କବଳିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ମନ ମୋତେ ବାରବାର କେହି ଦେଇ କହୁଥିଲା, ‘ବେଶୀ ବାହାଦୁରୀ ମାରୁଥିଲୁ ନା, ଏବେ ଠିକ୍ ହେଉଛି । କଣ କରିବୁ କର । ଏକୃତିଆ ବାହାରି ଆସିଲୁ ମୋ କଥା ନ ଶୁଣି । ମୁଁ କହୁଥିଲି ନା ସାହସୀ ହେବା ଭଲ କଥା, ମୁଁ କହୁଥିଲି ନା ସାହସୀ ହେବା ଭଲ କଥା, ‘ହଠାତ୍ ମୋର ମାଆଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡିଗଲା । ମାଆ ସବୁବେଳେ କୁହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ କାତ ପାଇବନି ସେତେବେଳେ ହାତ ଟେକି ଦେଇ ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପି ଦେବା କଥା । ତୁମ ପାଇଁ ଯାହା ଠିକ୍, ସିଏ ତାହା ହିଁ କରିବେ । ‘ଅଗତ୍ୟା ମୁଁ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ବୋଲିବାଣୀ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ମନର ମୁହଁକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ତା ଓଠରେ ‘ଯାହା ହେବ ଭଲ ହେବ’ ର ଚ୍ୟାଗକୁ ଲଟକେଇ ଦେଇ ତାକୁ ଅନ୍ୟତ୍ର ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ମନେଇଲି ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଏହି ଏୟାରପୋର୍ଟ ଭିତରେ ଏକାଠି ହୋଇଥିବା ଏକ ଛୋଟିଆ ପୁଅଟିକୁ ।

କେତେ ଲୋକ ଆସୁଥିଲେ, କେତେ ଲୋକ ଯାଉଥିଲେ । କାହାର କାହାକୁ ଅନେଇବା ପାଇଁ ସମୟ ନ ଥିଲା । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଧୂଳିରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ମୋତେ ବେଶୀ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲା କୁଡ୍ଡେଟମାନଙ୍କର ବେଶପୋଷାକ । କୁଡ୍ଡେଟର ଯୁବକମାନେ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର । ଗୋରା, ତେଜା, ବଳିଷ୍ଠ ଚେହେରା । ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ପୋଷାକ ବି ସେମାନଙ୍କ ପରି ବିବାକ୍ ସଫେଦ । ଦେହରେ ପାଦ ଯାଏଁ ଲମ୍ବିଥିବା ଆଲଖାଳା ପରି ଏକ ପୋଷାକ, ଯାହାର ସାମ୍ବାପତ ଖୋଲା ତାକୁ କୁହନ୍ତି ଦିଶଦଶା ଆଉ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ୍ରା ବା ବେଶୀ । ଏହା ଏକ ଘାଟି ପରି ଚାରିକୋଣିଆ ସମସ୍ତ ଯାହାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ୍ରାଯାଏ ଆଉ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ରଖିବା ପାଇଁ ତା ଉପରେ ଏକ ଗୋଲାକାର ବଳା ରଖା ଯାଇଥାଏ । ଯାହାକୁ

କୁହାଯାଏ ‘ଅଗଲ’ । ପୂର୍ବେ ଏହି ‘ଅଗଲ’କୁ ଛେଳି କିମ୍ବା ଓଟର ବାକରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ଯାଉଥିଲା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଚିକରୁ ‘ଅଗଲ’ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟ ଅନେକ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭଳି ଏଠାରେ କି ପୁରୁଷ କି ନାରୀ ମୁଣ୍ଡର ବାକ ଖୋଲା ରଖିବାକୁ ‘ଗୁନାହ’ ମନେ କରାଯାଏ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ନାରୀମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ହିକାବ ଓ ପୁରୁଷମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ସେମାଘ ବାନ୍ଧିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଆଉ ଏକ ଆକଳନ ଅନୁସାରେ ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିବାରୁ, ଉତ୍ତାପ, ବାଲି ଓ ଧୂଳି ମାତରୁ ସେମାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ହେଲେ ଅନ୍ୟ ଆରବ ଦେଶମାନଙ୍କ ପରି ଏଠାରେ ନାରୀମାନେ ମୁହଁ ଘୋଡେଇବାର ମୁଁ ଦେଖିଲିନି । ଏଠାକାର ମହିଳାମାନେ ଖୁବ୍ ସୁନା ପ୍ରେମା । ଅଧିକାଂଶ ମହିଳା ବେକରେ ମୋଟା ସୁନା ହାର ପିନ୍ଧିଥିବାର ଦେଖିଲି ମୁଁ । ଆଗରୁ କେବଳ ସିନେମା ପରଦାରେ ମୁଁ ଏପରି ପାରମ୍ପରିକ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲି, ଏବେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବା ଦେଖି ମୁଁ ଆହୁରି ବେଶୀ ଉତ୍ତୁକ ହୋଇ ଉଠିଥିଲି ।

ଏପରି ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ଅପେକ୍ଷା ପରେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ, ମୁମ୍ବାଇରୁ ଆସିଥିବା କୁଡ୍ଡେଟ ଏୟାରଲେନ୍ ଯାତ୍ରୀମାନେ ତେଷ୍ଟ ନମ୍ବର ୩୧ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତୁ । ତେଷ୍ଟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେଠାରେ ବସିଥିବା ଯୁବତୀ ଜଣକ ଆମକୁ କହିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ପ୍ଲାଇଟ ଡିଲେ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ରହିବା ପାଇଁ କୁଡ୍ଡେଟ ଏୟାରଲେନ୍ ତରଫରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା

କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ହୋଟେଲକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ । କୁଡ୍ଡେଟ ଏୟାରଲେନ୍ ପଲିସି

ଅନୁସାରେ କୌଣସି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଯଦି ପ୍ଲାଇଟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି ତେବେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ରହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏୟାରଲେନ୍‌ଦ୍ୱାରା କରିବେ । ଏବେ ଆମେ କଣେ ଗାଢ଼ ପଛେ ପଛେ ଚାଲିଥିଲୁ ଯିବା ଆମକୁ ନେଇ ଏୟାରପୋର୍ଟର ବସ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବସରେ ବସିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏୟାରପୋର୍ଟ ବାହାରକୁ ଗଲୁ । ହେଲେ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଯାଇ ଲାଗିଲା ଆମେ ଯେମିତି ହଠାତ୍ ଏକ ଉତ୍ତମ ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଗଲୁ । ବାହାରେ ଥିଲା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରା ଓ ତେଜ ଏତେ ଥିଲା ଯେ

ଲାଗୁଥିଲା ଯେମିତି ଦେହ ହାତ ଜଳି ଯିବ । ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଖିରୁ ଯେମିତି ନିଆଁ ଝୁଲ ଖସୁଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆଖି ପାଉଥିଲା ତାରିଆତେ ଖାଲି ଚାଆଁଶିଆ ମାଟି ଓ ବାଲି । କେଉଁଠି ଗଛପତ୍ର ତ ଦୂରର କଥା ଛୋଟିଆ ଦୁବନ୍ଧାସରିଏ ମଧ୍ୟ ଦିଶୁ ନ ଥିଲା । ସମସ୍ତେ ବୌତାବୌତି ହେଇ ଯାଇ ବସିଗଲେ ବସ ଭିତରେ । ବସ ଭିତର ଥିଲା ବାତାନ୍ତୁଳିତ । ପ୍ରାୟ ଦଶ/ ପନ୍ଦର ମିନିଟ ପରେ ବସ ଯାଇ ଅଟକିଲା ଏକ ବହୁତକ ହୋଟେଲ ସାମ୍ନାରେ । ହୋଟେଲ ‘ସାଫିର’ । ଏହା କୁଡ୍ଡେଟ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ଏୟାରପୋର୍ଟ ଭିତରେ ଅଛି ।

ଏହା ଏକ ଷ୍ଟାର ହୋଟେଲ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରେଷ୍ଟିକ୍ସୁଟ୍‌ସ୍‌ ଏରିୟା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ଆମେ ହୋଟେଲରେ ଓହ୍ଲାଇଲା ମାତ୍ରେ ଆମକୁ ଆମର ପାସପୋର୍ଟ କାଉଣ୍ଟରରେ କମ୍ପା ଦେବାକୁ କୁହାଗଲା ଆଉ ଏକଥା ବି କହି ଦିଆଗଲା ଯେ ଆମେମାନେ ହୋଟେଲର କବାଟ ସେପଟକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ କାରଣ ଆମ ପାଖରେ କୁଡ୍ଡେଟର ଭିଆ ନାହିଁ । ପରେ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଏଟିମ କାର୍ଡ ପରି କାର୍ଡ ଦିଆଗଲା ଯାହା ଥିଲା ରୁମର ବାବି । କୁହାଗଲା, ରୁମରେ ଫ୍ରେସ୍ ହୋଇ ତଳକୁ ଆସିବାକୁ । ତଳେ ଲାଉଜରେ ବୁଝେ

ଲାଗିଥିଲା । ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଆସି ଖାଇପାରିବେ । ମୁଁ ରୁମକୁ ଯାଇ ପ୍ରଥମେ ଫ୍ରେସ୍ ହୋଇଗଲି । ଘରୁ ବାହାରିଲା ବେଳକୁ ଯେଉଁ ଡ୍ରେସ ପିନ୍ଧିଥିଲି ଏବେ ବି ମୋ ଦେହରେ ସେଇ ଡ୍ରେସ ଥିଲା । ଡ୍ରେସଟା ବଦଳେଇ ଦେଲେ ଚିକେ ଭଲ ଲାଗିବ ଭାବି ମୁଁ ମୋର କ୍ୟାବିନ ବ୍ୟାଗ ଅଣ୍ଟାଳି ପକେଇଲି । ହେଲେ ସେଥିରେ କେବଳ ଗୁଡ୍ରାଏ ବସିପତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ଥିଲା । ମୋର ବାକି ସବୁ ଜିନିଷ ତେଜ-ଘନ ବ୍ୟାଗରେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ସେଇ ବ୍ୟାଗସବୁ ମୋତେ ଆମେରିକାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ମିଳିବ । ମୁଁ କ୍ୟାବିନ ବ୍ୟାଗଟିକୁ ପୁରା କାଢି ପକେଇଲି । ସେଥିରେ କେବଳ ଗୋଟେ ଘରପିନ୍ଧା ଟପ ଓ ଗୋଟେ ଷୋଲ ଥିଲା । ଆଉ କିଛି ଲୁଗାପଟା କିମ୍ବା କୌଣସି ମେକଅପ ଜିନିଷ ନ ଥିଲା ସେଥିରେ । ଅଗତ୍ୟା ମୁଁ ତାକୁ ବଦଳେଇ ଦେଇ ଖାଇବାକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଗଲି ତାଜନିକା ହଲରେ ।

(ଆରଥରକୁ)

ମଧୁସୂଦନ ନଗର ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୭୫୧୦୨୨ (ମୋ) ୮୨୪୪୪୩୭୨୭୬

ପଢିବା ପରେ

ସତ୍ୟରଂଜନଙ୍କ ‘ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ’: ଆତ୍ମା ଓ ଆତ୍ମାନର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର

“ଅପ୍ରେମନାମ ସୂତ୍ରରେ ଅପ୍ରେମର ଉଦ୍ଭାବଣ ହିଁ ଏକ ଅନ୍ୟତା । ଏହା ଅନାବରଣ କରେ କେଉଁ ଏକ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଅବା କେଉଁ ଅବାଚନ ଉପସ୍ଥିତିର । ଏହାକୁ ସମସ୍ତେ ଅନବରତ ଭୋଗି ଚାଲନ୍ତି । ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ, ହେଲେ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ପ୍ରେମର ହିଁ ଚିତ୍ତମୟ ପିତୃ ଅହରହ ।

ପ୍ରେମ ଯଦି ଏକ ମୂଳି- ପାପର, ପତନର ଓ ପ୍ରଳୟର, ଅପ୍ରେମ- ପ୍ରେମକୁ ବୁଝିବାର ଆତ୍ମଲିପି ଓ ଅକ୍ଷର । ପ୍ରେମରେ ଖୋଳିଯା ପିଛି ଅପ୍ରେମରେ ମଗ୍ନ ଆପଣାର ଲୋକ ହିଁ ଚିହ୍ନିତ ଦିଅନ୍ତି ଏହାର ସ୍ୱରୂପ ଓ ଅପସ୍ୱର । ପ୍ରେମ ନୁହେଁ ଅପ୍ରେମ ହିଁ କଠୋର ବାସ୍ତବତା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

+ + + +

ପ୍ରେମ ମୋତେ ସେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିନି ବରଂ ଅପ୍ରେମ ଅନେକଥର ଆରମ୍ଭ କରି ମୋତେ କରିଛି ଆଉଟିକେ ପରିପକ୍ୱ ଓ ଶାନ୍ତ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଯୋଗାଇଛି ମୋ କଳମକୁ, ଦୂରରେ ଦେଇଛି ଗହଳକୁ, ଖୋଳିଆଣିଛି ନିଖୋଳତାରୁ । ଅପ୍ରେମ ନଥିଲେ ହୁଏତ ନଥାନ୍ତା ମୋ ଭିତରେ ଭଲପାଇବାର ଶକ୍ତି, ନଥାନ୍ତା ଏ କବିତାର ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଧାଡ଼ି ।”

ଏତକ ବନ୍ଧବ୍ୟ କବି ସତ୍ୟରଂଜନ ପ୍ରହରାଜଙ୍କର ଯାହା ‘ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ’ କବିତା ବହିର ଆରମ୍ଭରେ ‘ଅପ୍ରେମର କବିତା’ ଶୀର୍ଷକରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଓ ଅପ୍ରେମ ଅନ୍ଧାରରେ ପ୍ରେମର ଆଲୁଅ ବାଞ୍ଛିଥିବା ଦିବ୍ୟଗତ ଶାଶୁମା’କୁ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି କବି ସତ୍ୟରଂଜନ ।

ମଣିଷ ପ୍ରେମ ଖୋଜେ । କାବନ ଜିବିବା ପାଇଁ ପ୍ରେମ ଗୋଟେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ନାଁରେ ଯାହା ମିଳେ ତାହା କେତେବେଳେ ହୋଇଯାଏ ଗଞ୍ଜାଶିଳର ଗାତ ତ କେତେବେଳେ ପଶାଖେଳର କାରୁଣ୍ୟ, ପୁଣି କେବେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ଧାର; ତାକୁ ଅପ୍ରେମର ନାଁ ଦେଇ ‘ଅଭିଆନ’ ଠାରୁ ‘ମୁଖାଗ୍ନି’ ଯାଏ ‘ବିଂଶାସନ’, ଗଞ୍ଜାଶିଳର ଗାତ, ‘ପରିଚୟ ଦେ ପୃଥ୍ୱୀ !’, ‘ବେ ଛାଇ ମୋର ନୁହେଁ’, ‘ବନ୍ଧୁ’, ‘କାରିଗର’, ‘ଅକ୍ଷୁପ୍ତରୁକ୍ତି’, ‘ଅତିହୀ ସକାଳ’, ‘ଯୁଦ୍ଧରେ କେଉଁଠି’, ‘ମୋତେ ମରିବାକୁ

ହୁଏ’, ‘ନିଜକୁ ଖୋଜ’, ‘ଦୃଶ୍ୟାତୀତ’, ‘ଅପେକ୍ଷା ଅସରତ୍ତି’, ‘ବ୍ୟତିକ୍ରମ’, ‘ପାସୋରା ନଈର ତାଳ’, ‘ଅଥଚ ପରାସ’, ‘ସାରାଂଶ’, ‘ଶରପ୍ରେହ’ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟାୟଗତ କବିତାରେ ସଜାତି ଦେଇଛନ୍ତି କବି ନିଜ ଅନୁଭୂତିର ଅନୁଭବ ଦେଇ ।

‘ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ’ ପଢିବା ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳକୁ କବିଙ୍କ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଲାଗେ ଦେଖି ସତ୍ୟଶାଳ ଓ ମାମିକ ।

“ଏଯାବତ୍ କାଶିପାରିଲିନି ଏ ପୃଥିବୀରେ ଚିକେ ବୋଲି କାଗା ନାହିଁ ମୋର କାହା ଦୟାର ପାତ୍ରରେ ପରଶୁକ୍ତି ନିତି ସବୁତକ ସ୍ୱପ୍ନ କଳାକର କଣ୍ଠରେ ଚାଲି ଚାଲିଛି ପ୍ରଗତିର ଚିତ୍ର । (ଅଭିଆନ)

ଏ କଥା କିଏ ନକାଣିଛି ଯେ ବ୍ୟଥୁତ ପ୍ରାଣର ହାହାକାର ହିଁ ପାଲଟି ଯାଏ କବିତାର ଧାଡ଼ି ! କିଏ ନକାଣିଛି ନିଜକୁ ହିଁ ଆଜିବାରୁ ପଡ଼େ ନିଜ ବ୍ୟଥା ଓ କଥାର ଚିତ୍ର!! ନିଜ ଅଭିଷେକ, ରଣାଙ୍ଗନ, ପରାଜୟ ଅବା ବନ୍ଦବାସର ଚିତ୍ର!!!

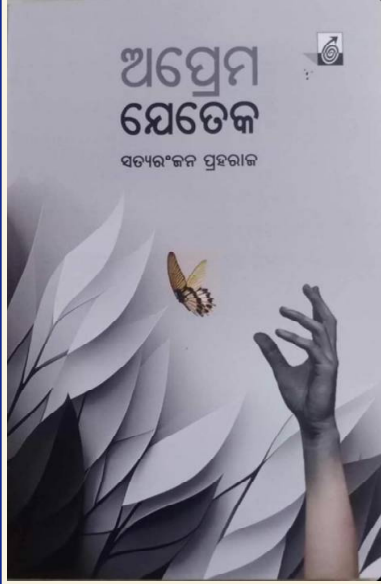
କବି ସେତିକିବେଳେ ସଫଳ, ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଛାଡ଼ି ଚିପୁଡ଼ା ଆକୃତକରେ ପୂର୍ବେ ପାରନ୍ତି କାବନ କାଳିଦାସର ପୁଲି କବିତା ତାଳରେ । ପ୍ରାପ୍ତି ଭିତରେ ଅପ୍ରାପ୍ତି ଆଉ ପ୍ରେମ ଭିତରେ ଖୋଳିପାରନ୍ତି ଅପ୍ରେମର ଅବସୋସ । ସେଇଥିପାଇଁ କବି ସତ୍ୟରଂଜନ ଲେଖିଛନ୍ତି-

“ସାଲୁବାକୁ ଛାଇମାନଙ୍କ ମଝିରେ ଠିଆ କବି କଣ ଖୋଜିପାରେ ଆଗାମୀ କବିତାର ଚିତ୍ର କି ଶୀର୍ଷକ ଚିହ୍ନ ମୁହଁମାନେ ଦେଇଯାନ୍ତି କି ଚିନ୍ତା କରିବାର ଶବ୍ଦ ନା ଅତିହୀମାନେ ଅଚାନକ ନିଃଶବ୍ଦ ବିଦାୟ !

+ + + +

ସେଠି ସଭା, ସୂର୍ଯ୍ୟାସ, ସମର୍ଦ୍ଧନା ମୁଖା ଓ ସାନିଧ୍ୟର ଅଭରାଲେ ଭାରି ଖାଁ ଖାଁ ଏକ ଶୂନ୍ୟବନ୍ଧା ଆହତ ଆଲୁଅର ଛାଇରେ କେହିକଣେ ପିଛା କରୁଥାଏ ଅହରହ ଶୁଭୁଥାଏ ଅନୁରୁପ ସମୟ ସମାପ୍ତ !

ଯେଝା ଯେଝା ମୁଖା ଖୋଲି

ଏବେ ଫେରିଯାଇପାରେ ମଣିଷ (ଭିଡ଼) ବିଶ୍ୱାସ ଅବିଶ୍ୱାସର ବନ୍ଧନ ମଝିରେ ମଣିଷ ଚିରକାଳ ବନ୍ଧ । ଅନ୍ଧାରର ଅନୁଶିମା ଭିତରେ ଖୋଜୁଥାଏ ଚିରୁଦ୍ୱାଏ ବିକୂଳି । ଯୋଉଥିରେ ଦେଖାଯାଏ ଗୋଟେ ଘରର ଚିତ୍ର ଓ ଅପାରଣ ସଂସାରର ବଂଶଜାତା ମୁହଁ । ଯୋଉଠି ଆଖିରେ ଥାଏ ମଲାମଲ ଓ ଛାଡ଼ିରେ କୋହର ସଥର । କବି ସତ୍ୟରଂଜନଙ୍କ ସତ୍ୟଶାଳ ଉଦ୍ଭାବଣର ଗୋଟେ ଚମତ୍କାର ପଦକ୍ତି-

“ବୋଉ କାହେ ଚିତ୍ରରେ, ବାହାରର ବର୍ଷାପରି, ରୂପୋପ୍ତ ଅଦୃଶ୍ୟ ତା କାଳିଗଣ୍ଡର ସାଜତା ସ୍ୱପ୍ନକୁ ମୁଁ ବୋହି ଚାଲିଥାଏ ଆମରଣ କେବେ ସାଜେ ଶ୍ରବଣ କୁମାର କେବେ ଭୋଗେ ଭଗୀରଥ ଦୁଃଖ

+ + + +

ମୁଁ ମେଘୁଖୁଖୁ ପରି ଠିଆଥାଏ ଗୋଟିଏ କାଗାରେ ମୋରି ଚାରିପଟେ ଚଳମଳ ବିଶ୍ୱାସର ଘର । (ଘର)

ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ନୁହେଁ, ଅନେକ କାବନାକୁକୁଡ଼ିର ନିଛକ ଚିତ୍ର ଆଜିଛନ୍ତି କବି ସତ୍ୟରଂଜନ ତାଙ୍କ ‘ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ’ରେ । କେତେବେଳେ ଭିଡ଼ରେ ଦେଖିଛନ୍ତି ହଳିଯାଇଥିବା ଆଖିର ଅଲୋଡ଼ା ସମାପଣ ତ କେତେବେଳେ ଘର ଭିତରେ ଅଧାଦେଖା ସ୍ୱପ୍ନ ଅସ୍ଥିତ । କେତେବେଳେ ମାଗିଛନ୍ତି ପୃଥ୍ୱୀକୁ ପରିଚୟ ତ କେତେବେଳେ କହିଛନ୍ତି

ତ ବେ ଛାଇ ମୋର ନୁହେଁ! ଆଖିରେ ଅକ୍ଷୁପ୍ତରୁକ୍ତି ବାନ୍ଧି ସଚିହ୍ନା ସକାଳରେ ଅସରତ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ନେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି କଣେ କବିର କଥା ।

ସବୁଠି ଦିଶୁଛି ଗୋଟେ ଅଭୂତ ଆହୁରିଶ୍ୱାସ । ସବୁଠି ଦିଶୁଛି ବିଦ୍ରୋହୀ ଅଭର ଛଳଛଳ ଅଭିମାନ । ସବୁଠି ଦିଶୁଛି ବାସ୍ତବତାର ଘନ ନିବିଡ଼ ଚିତ୍ରଦୃଶ୍ୟ ।

କୋଉଠି ଚଳମଳ ହେଇନାହିଁ କବି ସତ୍ୟରଂଜନଙ୍କ ପାଦ, କୋଉଠି ଝୁଣିନାହାନ୍ତି କି ଖୁଣିବାକୁ ପଡିନି ପାଠକଙ୍କୁ କୌଣସି ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଶବ୍ଦରାଜି କି ଭାବକୁ । କବି ସତ୍ୟରଂଜନଙ୍କ କବିତାରେ ଥିବା ସେମିତି ଆହୁରିଶ୍ୱାସ ଭରା କେତୋଟି ଚମତ୍କାର ଚିତ୍ର-

“ଆଜି ତୁମ ଅସ୍ୱାକାରର ଅହଙ୍କାରରେ ମୁଁ ପାଲଟିଯିବିନି କ୍ଳାତବାସ ଚାଟି ପାରିବିନି ତମ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷର ମଳମ ଧରି ତମେ ଆଉଁସି ଦେଇପାର କ୍ଷତ ମୁଁ ତ ଆଖୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଆଗରୁ ନିଜ ହାତରେ କାଟି ଦେଇପାରେ ଗୋଡ଼ କବନ୍ଧ କରିଦେଇପାରେ ତୁମ ପାଇଁ ମୋର ସବୁ ପ୍ରିୟତମ ଶବ୍ଦ । (ମୋତେ ମୋ ପରି ହେବାକୁ ଦିଅ)

+ + + +

ଶବ୍ଦ କି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଶୁଭୁ ପାଲଟିଯାଇଥିବା କବିର ହାତଟି ମୋର ହୋଇପାରେ ହେଲେ, ଅରାଏ ଅନ୍ଧାରକୁ ଆଲୁଅ ବୋଲି କହୁଥିବା

ସଲବଳ ଛାଇମାନଙ୍କ ନିଛସର କି ସନ୍ଧ୍ୟା ମୋର ନୁହେଁ! (ସେ ଛାଇ ମୋର ନୁହେଁ)

+ + + +

ମୋ ଆଖିରେ ଅକ୍ଷୁପ୍ତରୁକ୍ତି ବାନ୍ଧି ତମେ ଖୋଲି ଦେଇପାର ମୁଖା ଓ କବଚ ଲଙ୍ଗଳା ଦେହକୁ ଚାହିଁ ମନେପକାର ପାର ନିଷ୍ଠାପ ପିଲାଦିନ ଓ ବିଭବ୍ତ ଯୌବନ । (ଅକ୍ଷୁପ୍ତରୁକ୍ତି)

+ + + +

ନିଜକୁ ଖୋଜ ହତାଶାର କୋଳାହଳରେ ଦୃଷ୍ଟାରେ, କ୍ଷୁଧାରେ ପବନର ପେଟରେ ନଈର ନାଟରେ ଗର୍ଭରେ, ଗହ୍ୱରରେ ଅନାହାରରେ, ଆତଙ୍କରେ ଏପରିକି ନିଜ ଯୁଗରେ ଓ ଚାରିପଟେ କାୟୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କ ଛବି ଓ ଛଦ୍ମରେ । (ନିଜକୁ ଖୋଜି)

+ + + +

ଅଧାରୁ ସରିଯାଇଥିବା ଅନଶନରୁ ଫେରୁଥିବା ଶୁଖିଲା ମୁହଁକୁ କେହିକଣେ ପଚାରେ କି ପାଇଲା କି ନାହିଁ ଅଧିକାର... କଣ ଦେଖୁପାରେ ଲୋଡାଲୋଡା ଚମତ୍କାରେ ହଳିଲା ବୟସ ଖୁଣ୍ଟ ପରି ଦେହକୁ ଦୟାକରି ଫେରି ଯାଇଥିବା ସର୍ବଗର ଲାଠି ଓ ବନ୍ଧୁକ ? (ଅଧିକାର)

+ + + +

କିଏ ସିଏ ଯାହା ନିରବତାରେ ରୁପ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଭାଉଲିନ୍ ଖୋଲିଯାଏ ମୁହଁ ପରି ଗୁଣ୍ଠ ଝରର ଦ୍ୱାର ଲେଉଟିପାରେନି ପାଦ ଯୋଡ଼େ

କାଠ ଯୋଡ଼ି ମୁଣ୍ଡରୁ ନିଶାଗଡ଼େ ରାତିର କେହିକଣେ ଆଖେ ଆସି ପଚାରୁଥାଏ ନରପାଣିରୁ କହୁକୁ ଉଠେଇ ନେଉଥିବା ହଂସଟି କାହା ପ୍ରତିରୂପ ? ପ୍ରେମର ନା ଅପ୍ରେମର ! (ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ)

ବହିର ଆରମ୍ଭରେ ନବପ୍ରକଳ୍ପ କବି ସତ୍ୟରଂଜନଙ୍କ କବିତା ଉପରେ ମତ ରଖିବାକୁ ଯାଇ ବରିଷ୍ଠ କବି ପଦ୍ମିନୀ ମୋହରୀ ବାଣୀ ଲେଖିଛନ୍ତି - “ସତ୍ୟରଂଜନ କବି ସଭା ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କାବନର ଭାଷ୍ୟକାର । ସେ ସକଳ ସମସ୍ୟା ଭିତରେ କାବନର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖେ । ସେହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ତା ଭିତରୁ ପୁଠି ଉଠେ ସ୍ୱର । ଶତ ହତାଶା ଭିତରେ ସେ ଆଶାବାଦୀ । ତେଣୁ ତା’ର ସ୍ୱପ୍ନର ଅଭିସାର କାରି ରହୁ । ସେଇ ଅଭିସାରର ନକ୍ସା ସତ୍ୟରଂଜନ କବିତାର ମୂଳ ।”

ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ କବି ସତ୍ୟରଂଜନ ପ୍ରହରାଜ ନବପିତୃ କବି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଅଛି ଯେଉଁ ଚମତ୍କାରୀ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା, ଭାବର ଦୃଢ଼ତା, ଅନୁଭବର ସାକ୍ଷତା ଏବଂ ବୃଦ୍ଧ ବସ୍ତୁତା, ତାହା ତାଙ୍କୁ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ନାହିଁ । ସମସ୍ୟା ଓ ସଂଘାତର ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ ଭିତରେ ସେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମକୁ ଖୋଜିଛନ୍ତି ଆଉ ସଜାତିଛନ୍ତି ‘ଅପ୍ରେମ ଯେତେକେ’ ପରି କବିତା ବହିରେ, ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ଗୋଟେ ଆବେଗିକ ଆବେଶରେ, ଯୋଉଥିରେ ଅନୁରଣିତ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ଓ ଆତ୍ମାନର ଗୋଟେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଶୁଭକାମନା । ବହିଟି ଚାଲିଯା ପାଂ ପ୍ରକାଶନୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ।

♥ ସମୀକ୍ଷା : ସୈରିକ୍ଷୀ ସାହୁ
ଦେବଗୁଡ଼ି ନିବାସ, କେଲଗୋଡ଼ ବାଲେଶ୍ୱର-୧
(ମୋ) ୯୩୩୭୭୩୭୦୫୩

